WYNIA'S WEEK

Hoe Amerikaanse en Europese miljardairs met steun van eurocraten klimaatactivisten op de been houden

Door Wouter Roorda - 3 februari 2024
Geplaatst in Europese Unie - Klimaat

Een door Amerikaanse en Europese miljardairs gefinancierd netwerk dat met financiële hulp van de Europese Commissie de kiezer in de EU vertelt waarop deze het beste kan stemmen. En die diezelfde Europese Commissie adviseert wat het beste klimaatbeleid is.

Dat is Climate Action Network Europe (hierna CAN), een wijdvertakt netwerk van klimaat- en milieuorganisaties waar zelfs de Moslimbroederschap lid van is. Vanuit hun bevoorrechte positie fluisteren zij eurocraten als – eerder – Frans Timmermans en – nog – Diederik Samsom rechtstreeks in welke klimaatmaatregelen zij wenselijk vinden.

Zoals we ook zagen in de aanloop naar de Tweede Kamer-verkiezingen van 22 november 2023 bestoken veel non-gouvernementele organisaties (NGO's) de burger met kieswijzers en scorekaarten. Welke partij volgens een bepaalde NGO het beste scoort, kan overigens ook zonder hulpmiddelen vrij nauwkeurig worden voorspeld.

Hoe Amerikaanse en Europese miljardairs met steun van eurocraten klimaatactivisten op de been houden

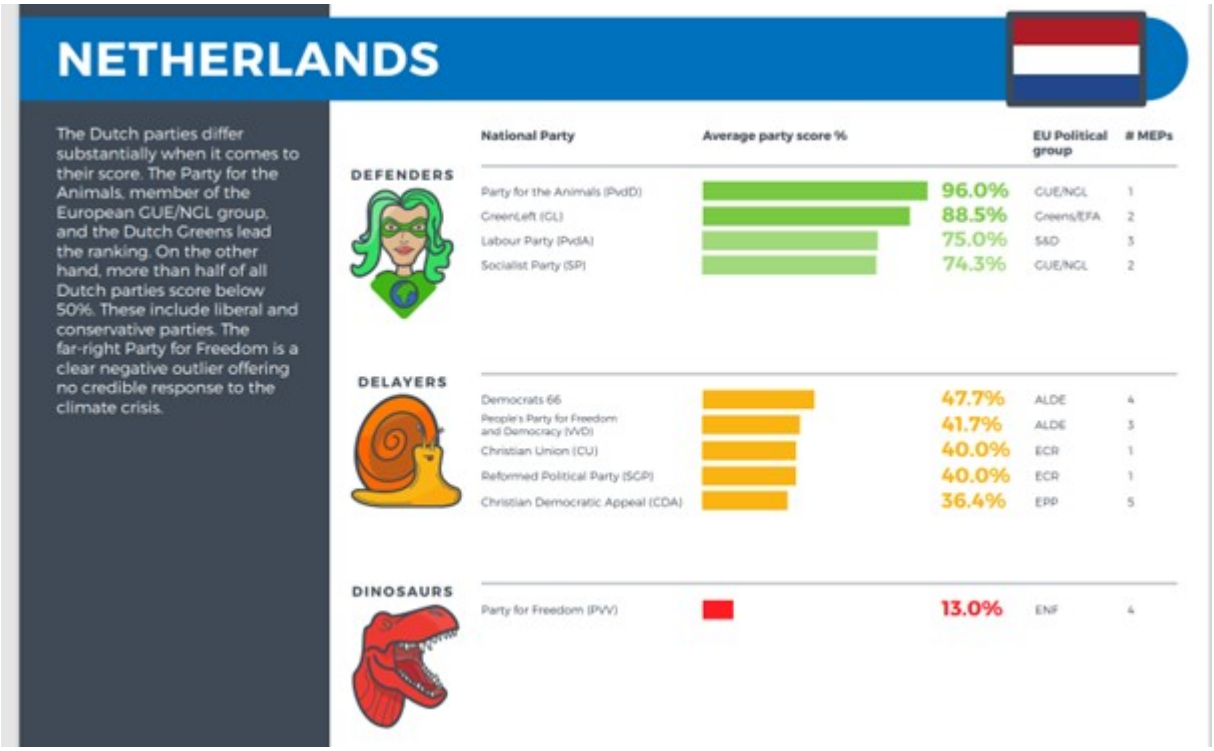

PvdD scoort het best, de PVV het slechtst

In 2019 besloot CAN een stemadvies voor de kiezer te maken op basis van het stemgedrag van Europarlementariërs voor wetsvoorstellen en parlementaire resoluties op klimaatgebied. CAN deelt de partijen in het Europese Parlement in drie categorieën in: 'Defenders', 'Delayers' en 'Dinosaurs'. De 'verdedigers' van een goed klimaat- en milieubeleid vinden we aan de linkerkant, waar de sociaal-democraten (S&D), de Groenen (Greens/EFA) en de Linkse Fractie (GUE/NGL) hoog scoren. De 'vertragers' zijn de liberalen van ALDE en de 'dinosauriërs' vinden we bij de christendemocratische EPP, de conservatieve ECR en de rechtse ENF.

Vertaald naar de Nederlandse situatie scoort de PvdD het hoogst volgens CAN met 97 procent. Een score van boven de 75 procent is 'very good'; onder 25 procent is 'very bad'. Ook GL, PvdA en SP scoren rond de 75 of meer en horen dus tot de 'Defenders'. D66, VVD, CU, SGP en CDA zitten in de middengroep van 'Delayers' en de PVV is de slecht scorende 'Dinosaur'.

CAN Europe is actief in 38 Europese landen, heeft meer dan 180 lidorganisaties die meer dan 1700 NGO's representeren en, naar eigen zeggen, meer dan 40 miljoen burgers (al schommelt dat aantal nogal tussen de jaren). Daar zitten veel dubbellidmaatschappen tussen, zo zijn heel wat afdelingen lid van Greenpeace.

De Nederlandse leden van CAN zijn we voor een deel al tegengekomen in deze kolommen. Het betreft Both Ends, Milieudefensie, Stichting Natuur en Milieu, WISE, Recourse en Hivos.

Hoe Amerikaanse en Europese miljardairs met steun van eurocraten klimaatactivisten op de been houden

Tegen de hoge energieprijzen waar het zelf voor zorgt

CAN focust op 'climate action' en 'climate justice'. Het strijdt met name tegen het gebruik van fossiele brandstoffen en voor het afbouwen van fossiele 'subsidies', dringt aan op een versnelling van de energietransitie en steunt voluit de plannen die Frans Timmermans opstelde, toen hij nog eurocommissaris was, onder de noemer 'Fit for 55' en de European Green Deal.

CAN keert zich aan de ene kant tegen hoge energieprijzen en dringt aan op bescherming van burgers hiertegen. Aan de andere kant strijdt het tegen de winning van fossiele brandstoffen en eist het uitfaseren van fossiele 'subsidies' door energiebelastingen gelijk te trekken op het hoogste niveau.

Ook voert het oppositie tegen het ooit door Ruud Lubbers geïnitieerde Energy Charter Treaty, dat beoogt investeringen in fossiele energiewinning te beschermen. En met succes want steeds meer landen stappen uit het verdrag, waaronder ook Nederland. Dat dit alles bijdraagt aan het beperken van het aanbod en dus het opdrijven van de prijs van fossiele energie, daarvan wil CAN kennelijk de hypocrisie niet inzien.

Burgers uit auto en vliegtuig pesten

CAN is ook gekant tegen kernenergie. Het pleit voor zon, wind en warmtepompen. Ook moet de vraag naar energie fors worden beperkt, waarbij 'gedragsverandering' een grote rol speelt. Gedragsverandering is een eufemisme voor burgers uit de auto en het vliegtuig pesten. Stemwijzer en de inzet op gedragsverandering illustreren de noodzaak die CAN voelt om de burger op te voeden.

CAN Europe maakt deel uit van de Green10. Dit is een invloedrijk cluster van klimaat- en milieuorganisaties die een radicaal beleid voorstaan op deze terreinen. CAN trekt hierin samen op met Greenpeace Europe, het Wereldnatuurfonds en Friends of the Earth Europe. Laatstgenoemde organisatie is de internationale tak van Milieudefensie.

Filip Michiels telde in een artikel voor Doorbraak.be maar liefst 3500 NGO's die als lobbyorganisatie staan geregistreerd bij de EU. Elk jaar ontvangen zij een subsidiebedrag van 3,7 miljard euro (!) uit het budget van de EU. NGO's vormen de grootste lobbygroep, nog voor het bedrijfsleven met 3400 lobbyorganisaties en de vakbonden met 1000. De NGO's lopen ook de deur plat bij de Commissie en dat geldt vooral voor de Green10. Michiels laat zien dat Green10-lid Transport and Environment topscorer is met 229 contacten met topambtenaren en commissarissen van de Europese Commissie in de afgelopen tien jaar. Het Wereldnatuurfonds scoorde in diezelfde periode 219 keer en CAN zelf 142 keer, waarvan opvallend vaak met Frans Timmermans en Diederik Samsom.

CAN werkt met een jaarbudget van circa zes miljoen euro. Hiervan is de helft afkomstig van de European Climate Foundation (ECF). Deze club kwamen we eerder tegen in deze kolommen. Met een jaarbudget van circa 150 miljoen euro is het in de EU de voornaamste financier van allerlei NGO's die een radicaal klimaatbeleid voorstaan.

Hoe Amerikaanse en Europese miljardairs met steun van eurocraten klimaatactivisten op de been houden

Hewlett-Packard

ECF geeft zelf weinig opening van zaken over wie er bijdragen aan het megabudget dat het jaarlijks beschikbaar heeft en doet ook nogal geheimzinnig over de besteding ervan. Door echter in de boeken van die financiers te duiken, wordt het beeld wel een stuk duidelijker. Het overgrote deel van het geld dat ECF jaarlijks uitdeelt, is afkomstig van een aantal Amerikaanse miljardairs, met name de liefdadigheidsstichtingen van de oprichters van computerbedrijf Hewlett-Packard. Ook de familie Brenninkmeijer en de Postcodeloterij doen een stevige duit in het zakje.

Deze miljardairs dragen niet alleen via ECF bij aan de begroting van CAN Europe. Ze doen dat ook via het Amerikaanse zusje van ECF dat ClimateWorks heet. ClimateWorks mag de rijksten op deze aarde tot haar sponsoren rekenen, onder wie Jeff Bezos, Mark Zuckerberg, Bill Gates, George Soros en Michael Bloomberg. Het beschikt over een formidabel jaarlijks budget van rond de 350 miljoen dollar.

Kwart van budget CAN komt van Europese Commissie

ClimateWorks doneerde in 2022 ruim vier ton aan CAN en droeg ook in voorgaande jaren bij. Ook zien we KR Foundation, de Deens filantropische organisatie die campagnes in Nederland financiert om reclames voor fossiele energie te weren uit de publieke ruimte en daarmee in diverse Nederlandse steden succes had. KR doneert met 140.000 euro per jaar net zo veel als de 180 lidorganisaties. Dat komt dus neer op nog geen 1000 euro per lidorganisatie. Opvallend zijn ook de terugkerende jaarlijkse bijdrages van de Duitse (136.000 euro in 2022) en de Belgische (45.000 euro in 2022) overheid.

De afgelopen jaren was steeds minstens een kwart van het jaarbudget van CAN afkomstig van de Europese Commissie. In de periode 2014-2022 ontving CAN in totaal 32,77 miljoen euro van de Europese Commissie, zo rekende Lode Goukens uit. In een artikel voor Doorbraak.be meldt hij dat hiervan 11 miljoen euro afkomstig is uit het budget voor onderzoek van de Europese Commissie. Dit terwijl de EC met het LIFE-programma een aparte geldpot heeft voor "bewustmaking rond klimaat en leefmilieu'. Via LIFE kwam echter 'slechts' 3,6 miljoen euro binnen bij CAN. De rest komt uit het programma voor ontwikkelingshulp, wat ook in Nederland een veelgebruikte bron is voor financiering van NGO's.

CAN Europe maakt deel uit van CAN International, waarbinnen het Wereldnatuurfonds, Oxfam, Greenpeace en Fairtrade International eendrachtig samenwerken met Islamic Relief Worldwide. Laatstgenoemde club wordt gerund door de Moslimbroederschap en kwamen we ook eerder tegen in deze kolommen. Toen figureerde Islamic Relief Worldwide op een lijstje met ontvangers van subsidie uit de pot van ontwikkelingssamenwerking van het ministerie van Buitenlandse Zaken. De ophef die naar aanleiding van mijn artikel hierover ontstond, leidde tot Kamervragen waarna de subsidie door minister Kaag werd ingetrokken.

Hoe Amerikaanse en Europese miljardairs met steun van eurocraten klimaatactivisten op de been houden

Ongeoorloofde partijfinanciering

Ook opmerkelijk is dat Oxfam, dat vooral in aanloop naar het jaarlijkse WEF-treffen in Davos nogal breed haar afkeer van miljardairs uitmeet, in de praktijk graag van hun middelen gebruik maakt en intensief met door hen gefinancierde organisaties samenwerkt.

Binnen CAN kunnen nationale klimaat- en milieuorganisaties onbeperkt meepraten over het EU-beleid op die terreinen, zonder dat het ze iets kost. De belastingbetaler betaalt zelfs mee aan een EU-breed stemadvies van een groot aantal nationale en internationale milieu- en klimaatactiegroepen, die worden gesteund door miljardairs uit de VS en Europa, om te stemmen op linkse partijen. De vraag is dan ook of dit niet verdacht veel overeenkomt met ongeoorloofde partijfinanciering.

*Econoom **Wouter Roorda** publiceert regelmatig in Wynia's Week, vooral onderzoeksjournalistieke artikelen.*

***De donateurs vormen het fundament van Wynia's Week**. Doneren kan op verschillende manieren, kijk **HIER**. Alvast hartelijk dank!*